

РЕШЕНИЕ

№ 3888

гр. София, 11.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1550** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано по жалба на К. Г. Л. срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-568 от 02.12.2011 г. на Началника на РДНСК, Югозападен район- [населено място].

В жалбата са развити съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед, поради противоречие с материалния закон – основание за оспорване по чл. 146 т. 4 от АПК. Претендира се от съда, постановяване на съдебен акт, с който атакуваната заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Подробни съображения по основателността на жалбата са развити в писмени бележки от 23.05.2013 г. от процесуалния представител на жалбоподателя адв.К.К..

Ответникът – Регионален отдел „НСК” при РДНСК, Югозападен район-гр. С. редовно призован за насроченото открито съдебно заседание се представлява от юрк.А.С., която оспорва жалбата, а по същество на спора моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли. Доводи за законосъобразност на административния акт са изложени в писмена защита от 30.05.2013 г.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител в съдебното заседание на 17.05.2013 г., който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано със съставен от длъжностни лица в

РДНСК, Югозападен район, сектор С. констативен акт № С11-1762-1а/02.11.2011г. , с който е установен изграден строеж в УПИ II от кв.122 по плана на [населено място], местност „Малинова долина”, представляващ „кучкарник и хотел за кучета”. Сградата е масивна с размери по плана- дължина около 14.70м., ширина от 4.80м. и височина от 3.00м. По фасадите на сградата е изпълнена облицовка от мазилка, двускатна дървена покривна конструкция, монтирана е алуминиева дограма. Към сградата е оформена затревена площадка за игра на кучета, посредством плътна и прозрачна ограда.

Според проверяващия орган строежът е изграден без строителни книжа-разрешение за строеж , с което е допуснато нарушение по см. на чл.137 ал.3 и чл.148 ал.1 ЗУТ.

Жалбоподателят К. Г. Л. е уведомен за образуваното административно производство по реда на чл. 225 от ЗУТ, като срещу издадения констативен акт е подадено писмено възражение вх.№С11-1762-16-568/15.11.2011г.

Въз основа на съставения констативен акт и на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ и чл.225 ал.2 т.2 ЗУТ, Началника на РДНСК, Югозападен район-гр. С. е издал оспорената в настоящото производство ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-568 от 02.12.2011г., с която е наредил премахването на незаконния строеж- „кучкарник и хотел за кучета”, находящ се в II- за обществено строителство от кв.122 по плана на [населено място], местност „Малинова долина”. В мотивите на заповедта административният орган е приел, че строежът е извършен без строителни книжа- строително разрешение и одобрени проекти, като по този начин се нарушава чл.137 ал.3 и чл.148 ал.1 ЗУТ и същият се явява незаконен.

Във връзка с компетентността на административния орган постановил оспорения индивидуален административен акт на съда е представена ЗАПОВЕД №РД-13-446/01.11.2010г. на Началника на ДНСК.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град формира следните правни изводи:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Правомощието на административния орган да издаде заповед по чл. 222, т. 10 от ЗУТ, с която да разпорежи премахването на строеж, е обусловено от установяването на уредените в ал. 2 на чл. 225 от ЗУТ материално-правни предпоставки, квалифициращи строежа като незаконен. Хипотезите на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 във връзка с чл. 137, ал. 3 от ЗУТ уреждат изискванията извършваните строежи да се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и реда на ЗУТ, което е пораждащ законосъобразното им извършване факт според чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и ги включва в категорията на разрешените строежи. В процесния случай, като е квалифицирал строежа като незаконен и е разпоредил премахването му, административният орган е приложил правилно материалния закон към установените в хода на административното производство факти.

Както в хода на административното производство, така и в съдебния процес К. Г. Л. не е представил издадени строителни книжа за процесния обект сграда, представляваща „кучкарник и хотел за кучета”, разположена в УПИ II от кв.122 по плана на [населено място], местност „Малинова долина”. Изградената в имота сграда с размери дължина от около 14.70м., ширина от около 4.80м. и височина от около

3.00м. попада под определението на §5, т.38 от ДР на ЗУТ за "строеж", което гласи, че "строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

За всеки строеж съгласно нормата на чл.148, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗУТ се изисква да бъде издадено разрешение за строеж. Предвид на това законово изискване законосъобразен е извода на ответника, че за изграждането на процесната сграда с предназначение „кучкарник и хотел за кучета” се изисква да бъде издадено разрешение за строеж от главния архитект на СО район „Студентски”. Дори и да се приеме с оглед твърдението на жалбоподателя, че строежът е изграден преди 1987г., то същият е следвало да бъде узаконен по реда на §184 от ПЗР на ЗУТ, което в случая не е направено. За него няма издадено и удостоверение за търпимост по см. на §16 от ПР на ЗУТ.

Ето защо, следва да се приеме, че към момента на издаване на оспорения административен акт- 02.12.2011г. за така извършеното строителство липсват разрешение за строеж и одобрени архитектурни проекти. Фактическите констатации на ответната страна залегнали в мотивната част на оспорения административен акт не бяха оборени от жалбоподателя в хода на съдебния процес. След като, за строежа не са издавани строителни книжа и същият не е бил узаконен по реда на §184 от ПЗР на ЗУТ е налице хипотезата на чл.225 ал.2 т.2 ЗУТ, както правилно е приел и установил административния орган и при която възниква правомощието му да разпореди премахването на строежа.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбоподателят К. Г. Л. е уведомен за образуването на административно производство по премахване на строежа, с което е спазено правилото на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ и той е упражнил правото си да подаде писмени възражения срещу съставения констативен акт от 02.11.2011г., с което е гарантирано и осигурено неговото участие в административния процес. Правилно и в съответствие с относимите материално-правни норми административният орган е установил факта, че строежът е незаконен, поради което подлежи на премахване по реда на чл. 225 от ЗУТ. Съответно и въведеното в жалбата възражение, че органът не е взел предвид относимите към спора факти е неоснователно.

При извършената в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира други основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания акт. Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 225, ал. 1 от ЗУТ орган, при спазване на установената форма и в съответствие с целта на закона.

Поради изложените съображения оспорването като неоснователно следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II отделение, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Г. Л. от [населено място] , [улица] срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-568 от 02.12.2011г. на Началника на РДНСК, Югозападен район- [населено място], като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.215 ал.7, изр.1, предл.последно от ЗУТ.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: